

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות

ממורינו דאש

הישיבה שליט"א

ק"ב
שנה ג'

פרשת חיי שרה
תשפ"ו

ראש השנה תשפ"ו
בעיד הגעגועים אומאן יצ"ו

ליל שישי פרשת
חיי שרה תשפ"ה

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –
יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com

ראש השנה תשפ"ו בעיר הגעגועים אומאן יצ"ו

⚠ מדור זה נכתב מפי השומעים ויתכן
שהדברים לא מדויקים או לא הובנו כראוי

- כותב השורות זכה שתפילותיו התקבלו והגיע בעזרתו יתברך לימי ראש השנה לשהות בצל הקודש, בבנין היכל הקודש בעיר אומאן, אי אפשר בכלל לתאר 'את הבכיות ואת השמחות', את התפילות שיצאו מעומק הלב, את הדיבורים המעוררים כל לב, ואת השיחות והעצות הנפלאות, ואת השעות הארוכות שזכינו לפדיון נפש, והן הן הדברים שלא ניתנו להיכתב, ובפרט שכותב השורות לא הרגיש בטוב בחזרה מאומאן, ואח"כ היה טרוד בשמחה ברוך השם, ושיחות רבות נשכחו עם הזמן, ומכל מקום רבו עלי חברי והפצירו לכתוב מה שאפשר, ואבקש להשי"ת שלא יצא מכשול מתחת ידי.
- בליל שבת קודש פרשת נצבים אחרי התפילה, ביקש ראש הישיבה שליט"א שיכריזו, שהיות שהציבור עייף ורעב מטלטול הדרך, לכן לא יעברו כעת לומר 'גוט שבת', אלא יכנסו מיד לסעודה, ומי שרוצה יכול לעבור אחרי הסעודה לומר גוט שבת, בתחילת הסעודה עורר ראש הישיבה על חשיבות הזמירות שבת, כפי שרבינו אמר שעיקר היהדות היא זמירות שבת [ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ד].
- אחרי הסעודה דיבר ראש הישיבה שליט"א על המניעות המוח שיש לאנשים בנסיעה לאומאן, ובאופן כללי על ההתקרבות לרבינו וביותר לחדר היכל הקודש, אנשים חושבים קודם לכן מי יודע מה כבר יקרה, ובסוף אחרי שמתקרבים רואים שהכל היה דמיון גדול ולא קרה כלום, וסיפר אחד האברכים שהוא מאוד מסתיר ממשפחתו שהוא נמצא בחבורת היכל הקודש, וכעת הוציאו תמונה איך שהוא מדבר עם ראש הישיבה בשדה התעופה, ונודע לבני משפחתו, ושום דבר לא קרה מזה, והוכיח ראש הישיבה שוב מזה שילמדו ויראו שהכל דמיון אחד.
- שני ילדים ניגשו לשאול שיש להם יום הולדת ורוצים לדעת איזה קבלה לקבל, ושאל אותם אימתי יום ההולדת, ואמרו שלשניהם יש יחד באותו היום, ושאל אותם מי אמר למי לבוא לראש הישיבה לשאול מה לקבל, ושאל אותם מה קיבלו בשנה שעברה, וענו שקיבלו קבלה לא לדבר בחזרת הש"ץ, ושאל אותם אם שמרו על זה, ורק אחרי שאמרו שעמדו בקבלה ושמרו עליה, אמר להם ראש הישיבה שכעת יתן להם קבלה קשה יותר, שיביטו בכל ה'שמונה עשרה' בתוך הסידור, כי לא

שירים באידיש, שירים שמבינים מה אומרים, אלא מעדיפים לשיר ולרקוד 'ירעם הים', ולא מבינים בכלל מה אומרים, ושאל כמה אברכים האם הם יכולים לתרגם את התיבות 'ירעם הים'.

- בדרך לציון הגיע אחד האברכים כבר בחזרה מהציון, ושאל את ראש הישיבה: הרי אשתי שולחת אותי במסירות נאמנה לציון, והיא מבקשת שאתפלל עבורה ועבור הילדים והיא נותנת לי רשימה שלימה של דברים להתפלל עליהם, וכשאני מגיע לציון אני שוכח מהכל אני רק זוכר ממצבי הרוחני ואני בוכה על נשמותי, וכשאני חזור מהציון אני נזכר ששכחתי להתפלל על הדברים שאשתי ביקשה, מה עושים, ענה לו ראש הישיבה, חז"ל אומרים אין יסורים בלא עון, כל מה שעובר על האדם ועל אשתו ועל בניו, הכל מגיע מהעונות, וכשאתה בוכה על העונות שלך ואתה מקבל כפרה על כך, אשתך וילדיך ירויחו מזה, וכשאתה מתפלל בציון רבינו על המצב הרוחני, אתה באמת מתפלל על הישועות שאשתך צריכה.
- אחד שאל את ראש הישיבה אם מותר להתפלל בציון רבינו בלשון נוכח 'אתה', וענה לו ראש הישיבה הרי אף להקב"ה אנו מדברים כך, ברוך אתה השם.
- כשעברו את אחד המתחמים הגדולים שנותנים שם אוכל לאלפי אנשים, אמר ראש הישיבה, לשבחו יאמר, שלפני שנים נתן לאנשים לשתות הרבה אלכוהול בימי ראש השנה, וראש הישיבה דיבר איתו על כך, ומיד שינה את מנהגו והפסיק לתת אלכוהול, ויכולים לחוג את החג בדרך כבוד כפי שמתאים לכבודו של רבינו.
- בדרך הזכיר את הגמרא שלמדו

לדבר בחזרת הש"ץ נוגע אליהם רק בימי שבת וחג, כי בכל ימות השבוע הילדים מתפללים בתלמוד תורה בלי מנין, אבל כעת הוא נותן להם קבלה הנוגעת לכל תפילה ותפילה בכל ימות השבוע, ושאל אותם שוב, האם זו לא קבלה קשה מדי, ואמרו שמקבלים זאת ברצון.

- אחד הבחורים ניגש לשאול: הרי ראש הישיבה מלמד אותנו שיש צדיקים בכל דור, ורבינו אומר שיש להתוודות בפני צדיק הדור, וא"כ לכאורה יש לנו להתוודות לפני צדיק חי בדור הזה, אמר לו ראש הישיבה: בוודאי ובוודאי שיש צדיקים בכל דור ודור, אבל לך תחפש אותם, איך תדע מי צדיק, ולכן העצה הטובה ביותר היא ללכת לציון רבינו ולהתוודות, ושאל אחד האברכים ומה יעשה מי שיודע שמצא צדיק חי, אמר לו ראש הישיבה, הרי רבינו כאן אתה יכול ללכת להתוודות אליו.
- ראש הישיבה ביקש להכריז שילכו לישון מוקדם ושלא יתקיים שיעור גמרא בבוקר כי רוצה שהציבור יוכל לצבור כוחות חדשים ורעננים לקראת ימי ראש השנה.
- ואמר שיש כאלו שלא מבינים איך הוא יושן קצת והוא לא עייף במשך היום, והתשובה היא שצריך לישון בשעות הנורמליות, יש אברכים שהולכים לישון 3 בלילה ואז הם יושנים 12 שעות והם עדיין עייפים, אבל הוא הולך לישון מוקדם, ובשעות בודדות מקבל כח, אבל לא מספיק שעושים את זה יום אחד, צריך לעשות את זה כמה ימים, ואז רואים שמספיק שעות בודדות לישון.
- בשבת בבוקר כשיצאו לדרך לעבר הציון המצוינת קודש הקדשים, דיבר ראש הישיבה מזה שיש מקומות שלא נותנים לשיר בשמחת תורה

מעול הכלכלי של המוסדות ואין הדבר נותן לו מנוחה, אבל כשהגיע לציון רבינו שכח מזה לגמרי, ורק רצה לשוחח עם רבינו על עניינים רוחניים, וכמעט ששכח לבקש על המוסדות, ואז כשהיה בציון ראה אותו ונזכר מכל מצב המוסדות וביקש שיהיה שפע רב.

- ואמר שלכל אחד יש נסיונות, לעני יש נסיונות של כסף, ולעשיר יש נסיונות כבדים יותר, ועדיף נסיון של כסף, וכן במוסדות תמיד יהיו נסיונות ודוחק, ועדיף שהדחק במוסדות יהיו רק מכסף, ואילו שאר הדברים יתנהלו על מי מנוחות.

- ואמר שפלא גדול מאוד אצל רבינו, שכל אחד מרגיש אצל רבינו כאהוב ביותר, וכאילו רק הוא הולך באמת בדרכו של רבינו, יש אנשים שחושבים שרק הם נקראים באמת ברסלב, ורק אליהם רבינו התכוון, ואילו בהיכל הקודש חושבים שרק הם הולכים באמת בדרכו של רבינו, ואחינו הספרדים בטוחים שרק הם הולכים בדרכו של רבינו, ואמר שדבר זה הוא פלא גדול שכל אחד מרגיש שהוא האהוב ביותר אצל רבינו הרחמן, ואמר אחד האברכים לרבינו, שכך הוא גם אצל הקב"ה, שכל חסידות חושבת שרק היא עושה באמת את רצון השם, אמר לו ראש הישיבה, הדבר יהיה נכון אם הם יחשבו מהקב"ה, כי הכל תלוי בראשו של אדם, אם חושבים באמת מהקב"ה.

- ואמר שכעת לומדים מסכת זבחים, ובמסכתות אלו זבחים ומנחות, רוב הסוגיות מיירי ממה שקורה במחשבתו של אדם, אנשים באים לבית המקדש ומביאים קרבן, ואף אחד לא יודע מבחוץ מה קורה, אבל בראשו של האדם יכולה להיות

בימים אלו [זבחים ה.] שריש לקיש שכב על מעיו והקשה קושיא בבית המדרש, ש'הבן איש חי' בספרו שו"ת תורה לשמה, מביא גמרא זו כדי לענות להלכה על השואל ששאל אם מותר לו ללמוד תורה בשיבה וכדומה כשאין לו כח ללמוד בשיבה ועמידה, ואמר לו שלכן הגמרא מביאה דברים אלו, להודיע לן שאם אין כח לשבת ולעמוד בעת לימוד התורה, מותר ללמוד תורה אף בכהאי גוונא, ולכן אומרת הגמרא שריש לקיש שכב על מעיו ולמד, כי אם יש לאברך כח ללמוד בערב אחרי יום עבודתו רק אם הוא יושב על הכורסא, שילמד כך, ולא יבטל עצמו מלימוד התורה, אף שלכתחילה צריך לקיים דברי חז"ל ללמוד תורה באימה ביראה ברתת ובזיע.

- לאחר שירדו מציון רבינו ביקשו אם אפשר לראות את דירת רבינו, והואיל ראש הישיבה ללכת עם האברכים והבחורים להראות להם את המקום ששם דר רבינו בעת פטירתו, והראה היכן היה הגשר שהיה נקרא 'טויטן בריקל', וביאר בהרחבה היכן היה העיר אומאן והיכן היה הבית החיים והיכן היה רבינו מול בית החיים, והיכן שמע את הקולות שצועקים על הבית החיים ואמר לבתו שהוא כן ישמע כמו שנכנסים לחדר אחר, ראש הישיבה הראה את המקום ששם היתה מיטתו של רבינו בעת שעלה השמימה, לאחר מכן רקדו שם על שזכו לשבור המניעות ולהגיע לרבינו לראש השנה, ודיבר כמה מילים על הזכיה הגדולה שנפלה בחלקינו, ראש הישיבה הראה גם את הקלוזי של ר' נתן, ולאחר מכן חזרו לבנין היכל הקודש.

- בדרך אמר ראש הישיבה לאדמניסטרטור של המוסדות, שאף שכל השנה כולה יש לו לחץ גדול

והשמיע לראש הישיבה מה שהוא שומע, שיעורים שנתנו בישיבה, והשיעורים האלו מחזקים אותו ונותנים לו את הכוחות.

• אחד האברכים שאל, הרי רבינו לא רצה שיבואו אליו בלי שלום בית, ובלי טהרת המחשבה, כפי שהיה שרבינו יצא מהשולחן כשישב שם אחד בלי שלום בית, ומה יעשה האברך שאין לו שלום בית, ואין לו טהרת המחשבה, הרי הוא רוצה שרבינו יתקן אותו ויושיע אותו, ובוודאי צריך לבוא לרבינו לבקש על כך, ומצד שני רבינו לא רצה שיבואו אליו כך, וביאר לו ראש הישיבה שבוודאי הכתובת הנכונה לבעיה זו, היא רק הציון של רבינו, ואף אם רואה שאין לו שום תקווה, רבינו יכול להושיע אותו ולהציל לו את ביתו, ורק רבינו יכול לסייע לטהרת המחשבה, ואף לנמוכים ביותר, אבל האברך מצידו חייב לבוא בהכנעה ולבקש מרבינו דרך תשובה, ואילו אותו אחד שישב בשולחן רבינו הגיע כאיש נכבד ולא הגיע באמת לבקש מרבינו שיסייע בעדו, ולכן לא רצה רבינו להיות איתו בשולחן אחד.

• כמו כן דיבר ראש הישיבה בכאב רב אודות גזירת הגיוס הרוחפת על אחינו בני ארץ ישראל, ואמר שהמטרה שלהם היא לעקור את היהדות, ומנסים כל פעם בגזירה אחרת.

• אחד האברכים ניגש לפני שחרית לשאול אם מותר לו להוריד את הפתק שתולה לו על הטלית החדשה, ראש הישיבה ביקש מאברכי הכולל שנבחנו עכשיו על הלכות שבת שיענו לו, ואחד האברכים אמר שמותר להוריד את זה אבל שלא בפני עם הארץ, אמר ראש הישיבה אם ככה אל תעשה את זה בפניי... ראש הישיבה מאוד שיבח את האברכים שנבחנו

מחשבת פיגול ויש כרת ממש, ואילו השני אינו חושב על פיגול והוא זוכה לכפרה ולטהרה.

• ואמר שבגמרא אנו רואים שאף שיש אנשים שאין להם שום מחשבה בעת הקרבן, הם נמצאים שם 'סתמא', הם לא חושבים על כלום, גם זוכים לכפרה, ומזה לומדים שאנשים שבאים לצדיק אף אם אין להם את המחשבה באמת לזכות לכפרה, הם הגיעו ב'סתמא', כולם נוסעים, אז הם גם נסעו, הם עדיין יזכו לכפרה מהצדיק.

• ראש הישיבה דיבר שבשנה זו תשפ"ו רוצה לבוא לארץ ישראל בימי החורף, ורוצה לבטל את הנסיעות של ל"ג בעומר, כי האברכים חושבים שכולם צריכים לנסוע לל"ג בעומר, וכל המלמדים נוסעים, ואין מי שישב עם הילדים, ואברכים משלמים הון תועפות על כך, וכדי לבטל את המנהג שנשרש ונעשה כחובה, לכן הוא יבוא בימות החורף בעזרת השם.

• ראש הישיבה אמר שאפשר לראות דבר פלא, שיש אנשים שבכל השנה כולה שרק שומעים ואומרים את המילה 'אומאן', הם מיד מתחילים לבכות מגעגועים, וכשמגיעים לאומאן הלב סתום לגמרי ולא מרגישים כלום ולא מצליחים לדבר כלום אצל רבינו, ואמר שאסור להתפעל מזה, אנו צריכים לבוא בתמימות ופשטות לעשות את מה שרבינו אמר לנו.

• דיבר על זה שאנשים רבים מתחזקים מהשיעורים ומתביישים בזה, ואמר שבשדה התעופה ניגשו אליו הרבה חסידי ברסלב לומר לו ישר כח על השיעורים, ואחד האברכים ישב בפניהם שקטה, ואמר לראש הישיבה, רק בזכותך אני יכול כעת לשמור על העינים, והוריד את האוזניות מאוזניו

לראש השנה, היכן בדיוק צריכים לעמוד בראש השנה כדי לקבל את התיקון, ואיך התיקון הזה עובד, אנחנו לא מבינים כלום, אנחנו יודעים דבר אחד, 'אמונת חכמים', רבינו אמר לנו לבוא אז אנחנו באים.

- ראש הישיבה דיבר על מצות תשובה שקראו בפרשה, כי המצוה הזאת לא רחוקה היא, היא מצוה קלה מאוד, ובקל אפשר לחזור ולשוב אל ד', הקב"ה רחמן ומחכה שנאמר לו כמה מילים, רבש"ע תמחל לנו אנחנו רוצים לחזור אליך תעזור לנו.

- ואמר שיש יצר הרע גדול 'פרומער יצר הרע', שבא להכניס פרומקייט באדם, שתשובה היא לא דבר פשוט, ואי אפשר בכמה מילים לחזור בתשובה, וזה הכל נובע מהיצר הרע שרוצה שנישאר בשאול תחתית ומפחד שנוציא את המילים האלו ונזכה לתשובה ונחזור אל הקב"ה.

- אחרי הבדלה הניח על הילדים קצת יין על המצח, ואמר שזה שכל, ושאל את הילדים, אתם יודעים מה זה שכל? שכל זה לדבר עם ד', שמעתם פעם שאומרים על ילד, שאין לו שכל, הכוונה שהוא לא מדבר עם ד', וכשעברו אברכים והם שמו לעצמם יין גם בכיסים, הוא העיר להם, שלא צריך כסף, צריך רק שכל, תשימו רק על המצח, וכשאברכים ביקשו שיניח להם על המצח כמו לילדים, אמר, אני מניח רק לילדים כי אני צריך את הילדים, האברכים כבר נעלבים וחלק אולי עוזבים, אבל אני מכניס את הכוחות בילדים, שיגדל דור שידברו עם ד' ויחיו עם אמונה.

- במלוח מלכה מוצאי שבת התקיימה מחזה הוד, בעת שהציבור הביא את המתנות לרבינו, הסיומים הנפלאים, מנער ועד זקן, ילדים קטנים וזקני העדה, כולם כאחד הביאו מתנות

על ההלכות הקשות של הלכות שבת אצל כמה רבנים גדולים מאוד.

- אחרי התפילה היה קידוש וסיפורי מעשיות, וראש הישיבה התחיל בשבח והודאה להשי"ת שזכו לשבור המניעות ולהגיע לרבינו, והרבה לדבר על חשיבות ה'שלוש בית', שרבינו כה ביקש מאיתנו לכבד ולייקר את האשה, ואמר שאסור בשום אופן לשבור את הבית ולצעוק בבית, יהיה מה שיהיה, ותיאר איך שאחד האברכים סיפר לו איך שאשתו כעסה ושברה את כל מה שיש בבית, ושאל מה עליו לעשות, ואמר לו ראש הישיבה, אף על פי כן, לא קרה כלום, היא תירגע, תשמור על הבית שלך, אל תשבור את הבית.

- בתחנונים ביקש שירחמו על הילדים, הילדים צריכים שני הורים, לא מתגרשים בגלל שהאשה צעקה, תן לה מילים טובות והכל ירגע, ואמר שאף מי שכבר מסוכסך עם אשתו ימים ושנים, זה הזמן להשלים, אי אפשר להגיע לרבינו בלי שלום בית.

- ואמר שחייבים לשבת ולדבר עם האשה, ולהקשיב לה, וח"ו לברוח אל חברים, ואמר ממוהרא"ש שמה שאמרו חז"ל 'אל תרבה שיחה עם האשה', הכוונה שהיא לא תהיה נקודת החבר שלך, שהשיחת חברים לא תהיה עם האשה, שלא תספר לה את הנסיונות שעוברים עליך, אבל בוודאי חובה גדולה היא לשבת איתה ולהקשיב לה ולדבר איתה לעודדה ולחזקה.

- בסעודה שלישית דיבר ראש הישיבה שוב מהזכיה הגדולה שיש לנו ששברנו את המניעות והגענו לרבינו, ואנו מקיימים 'אמונת חכמים' כפשוטו, אף שאין אנו מבינים בכלל למה הגענו ולא מבינים בכלל מה זה התיקון הזה של 'נסיעה לאומאן

- כששאלו אותו על הסגולה לומר פעמיים תהלים בליל ר"ה, אמר שתמיד היא סגולה טובה לומר תהלים, אבל צריך להיזהר לא לקרוע את המוח, שיאמרו רק מה שאפשר ובכוחות שאפשר.
- אחרי שישב שעות ארוכות לקבל את הציבור לפדיון נפש, בשעה 2 בצהריים, נעמד והתנצל בפני כל האנשים שעדיין עמדו בתור עד מחוץ לבנין, ואמר להם שהוא כבר יושב כאן 13 שעות ועוד לא שתה, והוא יוצא להפסקה קצרה, ואחרי חצי שעה חזר כבר אחרי המקוה בבגדי יום טוב והמשיך עוד כמה שעות לקבל את הקהל.
- במשך היום טוב ביקש כמה פעמים להכריז שאסור לעשן, זה חילול יו"ט, ומי שמעשן לא יכול להיות בבנין הזה.
- בעת שעברו 'לשנה טובה', רוב הזמן הלך במהירות גדולה, ובירך 'א זיס יאהר', אבל כמה וכמה פעמים עצר וביקש מכמה אנשים שיברכו אותו לשנה טובה, וכמה אנשים עצר ואמר להם הדרכות שונות, לאחד הבחורים ששבר טלפון והביא את הטלפון השבור מתנה בפדיון נפש, אמר לו ראש הישיבה, הבעיה שלך זה לא טלפון, הבעיה שלך זה שאתה בחור, לך לציון ותגיד לרבינו שהראש ישיבה שלך אמר שאתה חייב להתארס בדחיפות [ב"ה בירידת הגליון לדפוס הבחור כבר התארס], לאחד האברכים אמר, אם אתה תלך כל יום לבית המדרש ששחרית מנחה וערבית אשתך תירפא ותחזור לכוחות, ושאל האברך איך יודעים מה קורה אצלו, הר"י ענה לו, ראש הישיבה יודע... לאחד האברכים אמר תבקש מרבינו שיהיה לך מוח נקי, ואז תראה ששערי הפרנסה
- נפלאות לרבינו, הסיומים בכל חלקי התורה, לחלק מהאנשים ביקש ראש הישיבה שיאמרו כמה מילים לפני הציבור, ראש הישיבה דיבר בשבח הענין שכולם מגיעים לאומאן לרבינו, כולל ילדים, ואף ילדים שכבר עברו את גיל שבע, ממשיכים לבוא בכל שנה, ואף שזה עולה הון תועפות, כי מוהרא"ש רצה שהילדים שלנו לא ידעו בכלל שיש כזה דבר ראש השנה לא באומאן.
- ביום ראשון דיבר ראש הישיבה עם האברכים על השופרות שיש היום ועל התקיעות הטובות שיש, כי פעם חשב שחייבים לתקוע תקיעות לא טובות, וכשהגיע לראשונה אצל מוהרא"ש ושמע תקיעות נפלאות חשב שלא יצא ידי חובתו... עד שהבין שכל מי שתקוע תקיעות לא טובות, פשוט אינו יודע לתקוע...
- אחד האברכים שאל שרוצה לקנות דירה ולהוציא משכנתא, האם להוציא משכנתא עם החזרים גבוהים יותר לעשר שנים, או החזרים נמוכים יותר לעשרים שנה, ואמר שבוודאי עדיף להיקרע ולהחזיר החזרים גבוהים יותר העיקר לסיים את המשכנתא כמה שיותר מהר, ואם אפשר לקחת הלוואות מבני משפחה וחברים עדיף אף שיהיה לו מאוד קשה לשלם, אבל מרוויח שלא צריך לשלם ריבית [וכפי שראש הישיבה אומר שבוודאי צריך מאוד מאוד להיזהר מחובות והלוואות, אבל זה רק בנוגע הוצאות יום יום ונישואין וכדומה, אבל כדי לקנות בית צריך להוציא הלוואות ומשכנתא, כמובן כשיש חשבון מדוקדק איך להחזיר].
- ואמר ששנת תשפ"ו הוא שנה טובה לשידוכים ולפרנסה, ת'הא ש'נת פ'ריה ו'רביה, וכן ת'הא ש'נת פ'רנסה ו'כלכלה.

פעמים יש בחור או אברך שמתקרב ומתחיל לחיות חיים חדשים בדביקות עם הקב"ה, ואחרי כן שומע מפי המשפיע שלו שלא אחזו מזה והוא עוזב את הכל וחוזר מאוד מהר ללכלוך, ומנה ראש הישיבה כמה אדמור"ם ומשפיעים שעל שולחנם מונח ספרי עצתו אמונה ומחיים את עצמם בזה, ואמר שיש אברכים שעלו למלמדים ולמגידי שיעור שלהם והביאו להם מתנה את הספר הנפלא 'ותחיין את הילדים', להכיר טובה על מה שחינכו אותם, וכמובן שיש לעשות זאת בצורה מאוד מכבדת.

- בדרשת תקיעת שופר ביום הראשון דיבר ראש הישיבה מדברי חז"ל בראש השנה נפקדו האמהות, שהיא זמן פקידה לכל אחד ואחד, ובראש השנה יצא יוסף מבית האסורים, וכל אחד יכול לצאת מתאוותיו שהוא אסור בהם, ובראש השנה פסקה עבודת אבותינו במצרים, וכל אחד שעובד קשה על חשבון ביתו וילדיו ועל חשבון לימוד התורה, יכול כעת להיוושע ולצאת מהעבודות הקשות שלו.

- כמו כן הזכיר את דברי מוהרא"ש לפני תקיעת שופר, שיהיה שלום במחנינו, שכל אחד ימחל לרעהו, ומי שמחזיק במחלוקת יצא מבית המדרש, ואמר שאנו מתפללים בספר חיים ברכה 'ושלום' ופרנסה טובה, רק אם יש שלום יש את כל השפע וכל הברכה.

- בבוקר יום השני אמר לאברכים, שאתמול הגיע אליו אברך אחד ואמר לו, שהוא כבר כמה שנים אינו מדבר עם חבירו, ואחרי הדרשה של תקיעת שופר הסתובב לחבירו והתפייס איתו והתחיל לדבר איתו אחרי כמה שנים של נתיק.

- אחד האברכים שאל איך הוא יכול

יפתחו לך, ראש הישיבה עצר את אחד האברכים ואמר לו אני רוצה לבקש ממך משהו, האם תתן לי מה שאבקש, וכשענה לחיוב, אמר לו ראש הישיבה אני רוצה לפייס אותך אולי פגעתי בך במשך השנה.

- בימי ר"ה בעת שהלכו לציון רבינו דיבר על זה שיש אנשים שלא באים לאומאן או שלא הולכים להתפלל בהיכל הקודש כי רוצים לכבד את נשותיהם, ואמר שאין זה נקרא לכבד, כי את האשה יש לכבד, ולתת לה מילים טובות, ולא להתווכח איתה, אבל אין שום חובה 'לציית' לאשה, צריך לעשות מה שצריך לעשות בעבודת השם, וליתן לה את כל הכבוד הראוי לה.

- דיבר על התפילות והפיוטים של בני עדות המזרח ושיבח מאוד את הנוסחאות והשירה שלהם, כי אנו בני אשכנז היינו הרבה גלויות ואיבדנו הרבה חלקי שירה ואין אנו יודעים את התווים כראוי, ואמר שהוא היה ממשיך להתפלל שם את התפילות, וחוזר רק בגלל אנשי שלומינו שרוצים שיתפלל איתם.

- דיבר על דרך הלימוד, ואמר שאלו שלומדים את השיעורים הקבועים מאוחר בלילה כשבקושי רואים מה שלומדים זה רק נערוו"ן, ואין ללמוד באופן זה, ויש ללכת לישון וללמוד בבוקר, ושאל אחד האברכים שלפעמים לומד חמישים דף גמרא ביום, האם זה ריבוי אור, ואמר לו ראש הישיבה שאין זה כלל ריבוי אור, וכפי שרבינו אמר על ק"ט דף גמרא שזה עדיין 'מעט'.

- דיבר על הפצה, שצריכים ללכת למשפיעי ומנהיגי הדור בדרך כבוד, להביא להם את ספרי רבינו ותלמידיו, כי אם הם יתקרבו הם לא ימנעו מאחרים להתקרב, כי הרבה

וערבית, מי שמחפש קבלה טובה לשנה הקרובה, שיקח לעצמו קבלה זו, להתפלל שחרית מנחה וערבית במנין.

- בדרשה ביום השני דיבר מחשיבות שלום בית, שחייבים לכבד את האשה מיד בתחילת הנישואין, אף שבתחילה היא תסכים להישאר בבית גם כשהבעל פוגע בה והיא לא תברח, אבל יום אחד הבית יתפוצץ ויהיה מאוחר מדי וכבר לא יוכלו להחזיר את הגלגל אחורה, החכם עיניו בראשו ומשקיע בביתו מיד בהתחלה, ומעולם לא פוגע באשתו, כמו כן דיבר מפשטות היהדות, להיות שמח במצוות הפשוטות.

- ואמר שאחד האברכים התלונן שהוא כבר מגיע כמה שנים לרבינו ועושה ומקיים את דברי רבינו, ולא רואה שמתקיים אצלו מה שרבינו אמר שאפשר להיות 'כמוני ממש', ואמר ראש הישיבה שמי שכבר זוכה להיות כרבינו ממש לא נמצא כאן עלי אדמות, ואין הקב"ה חפץ במלאכים, הקב"ה רוצה דווקא את העבודות שלנו של פשוטי עם, עם הנסיונות ועם כל המניעות, וכך הקב"ה חפץ בעבודתו.

- בדרכים אמר ראש הישיבה לאברך זה שהוא צריך להיות בשמחה גדולה על זה שלכל הפחות זכה לאמונה, את האמונה הזכה שמקבלים אצל רבינו לא משיגים באף מקום, ואת השמחה בכל מצוה ומצוה, הם דברים שכולו רווח, כל מי שרק התקרב לרבינו קיבל את המתנות האלו וצריך להיות מאושר רק על זה לבד, ואמר לו עוד, רבינו אמר שרק פעם ביום מותר להישכר על המצב הרוחני, כל היום צריך להיות בשמחה, ואמר שרבינו נתן לנו את פשטות היהדות, ושאלו את ראה היישיבה הרי גם

לאהוב אחרים מקהילות אחרות, שכנים וכדומה, אמר לו ראש הישיבה, העבודה היא לא לאהוב את האחרים, העיקר שלא תריב איתם, העבודה היא לאהוב את האנשים שנמצאים איתך, איתך בבית מדרש, ואיתך בבית, וכששאלו איך זוכים לאהוב את מי שפוגע בנו, אמר שהאמת היא שהם לא רוצים להיות נגדך, הם בטוחים שהם צודקים במה שעושים, ולפי דעתם ורצונם הם צודקים, וכך קל יותר למחול, כפי מה שרבינו אומר בליקוטי מוהר"ן בחלק א' סוף סימן ו' [וזהו דברי רבינו: צריך לדון את כולם לכף זכות, שאינו חייב כל כך במה שבמבזה אותו, כי לפי דעתו וסברתו נדמה לו שראוי לו לבזות אותו].

- ביום השני אמר לפני תקיעת שופר, אתמול תקענו בשופר ושיברנו את כל הדינים הקשים, וכעת דינא רפיא, ויש לשבור את הדינים הקלים שנשארו, וכל אחד צריך להתוודות ולשוב בתשובה בעת התקיעות ועל ידי זה לשבור את הדינים.

- וצריך להאמין בכוחות שיש לנו, ולא לזלזל בכח התפילה, כל מילה ומילה שמוציאים מהפה להקב"ה יש בה כח רב, והיצר הרע בא לייאש את האדם ואומר לו מה כבר שווה תפילתך, והאדם חייב להאמין בתפילותיו, ושוב הזכיר שצריך להתפייס אחד עם רעהו.

- בדרשה ביום טוב ראשון בין מנחה למעריב דיבר שוב על המניעות שזכו לשבור, והרבה לדבר על העצה הנפלאה של התבודדות, כשמגיעים לרבינו חייבים לציית לרבינו, ורבינו דרש מאיתנו לעשות בכל יום התבודדות, כמו כן הזהיר את הציבור מחובות, וכן עורר את העם על התפילות במנין, שחרית מנחה

היה נס גדול שהתקרבותי למוהרא"ש אחרי שכבר הכרתי את ברסלב, אולי אם הייתי קודם מתקרב להיכל הקודש, היה לי ציפור בראש שאני צריך עוד לבדוק את שאר הכתות בברסלב, אבל אני זכיתי והגעתי למוהרא"ש אחרי שכבר בדקתי את שאר הכתות בברסלב.

• כבר כשהייתי ילד קטן נמשכתי לברסלב, אני מצאתי בין הספרים שלי, ספר שקניתי כשהייתי ילד, ספר סיפורים על רבינו, כתוב שם 'מחנה רב טוב', אני לא זוכר בכלל שקניתי את זה, אני כן זוכר שהיה שם מוכר ספרים הרב גאלדשטיין, הוא היה מניח שולחן עם ספרים ומוכר, אבא שלי נתן לי דמי כס 5 דולר ואמר לי לקנות עם זה ספרים, אולי אחרים נותנים לקנות ממתקים, אבל אני קניתי כנראה את הספר הזה, כשהייתי בחור קניתי קלטות של ברסלב, אני זוכר ששמעתי איזה חסיד ברסלב זקן בוכה, מה יהיה, עוד מעט כבר הולכים לעולם האמת, אני זוכר שהייתי בחור הלכתי לקנות כובע, ועמד שם חסיד ברסלב מירושלים, ואמרו לו שהוא לא יכול לגייס כסף עם הכובע העגול שיש לו, הוא חייב ללבוש כובע ירושלמי כי כך יתנו לו יותר כסף ויאמר שהוא משלנו... וראיתי שהוא לא מסתדר שם, עזרתי לו עם הכובע, ואחרי זה נטפלתי אליו והתחלתי לדבר איתו על ברסלב, ושאלתי מה זה ברסלב, וכל מה שהראה לי בליקוטי מוהר"ן הראתי לו בנועם אלימלך, הוא הראה לי בשיחות הר"ן והראיתי לו בדברי חיים, והלכתי מחבורה לחבורה בברסלב, עד שד' עזר לי ועשה לי נס ומצאתי את ה'אשר בנחל'.

• כשהגעתי למוהרא"ש אמר לי מוהרא"ש תגרוס המון משניות, אני לא יכול לתאר לכם איך הייתי באותה

לפני ההתקרבות לרבינו היה לנו את המצוות האלו של פשטות היהדות, ענה ואמר שרבינו נתן לנו את השמחה בדברים אלו, ועוד מי יודע אם ללא רבינו עוד היינו ממשיכים עם כל זה.

• אוי אוי האט זיך עס געלוינט.

כעת נכתוב השיחות שאמר ראש הישיבה אחרי חרף גמרא בעיר אומאן

• זכינו והגענו לרבינו, צריכים לציית לרבינו, וצריך לזרוק את כל החכמות המדומות, רבינו נתן לנו את דרך הלימוד, ואנחנו צריכים לציית, אנחנו צריכים לקחת את המשניות ולהתחדש כבתחילה, לגרוס כל יום ח"י פרקים משניות, יש הרבה זמן במשך היום, כשמתרגלים לזה, זה לא לוקח הרבה זמן, וזה מביא על האדם כזו קדושה וכזו טהרה, והמשניות מוציאים אותו מכל הטומאות, ומביאים לו שמחה, אנחנו צריכים רק לציית בתמימות ופשטות.

• פגשתי כאן באומאן אברכים מחבורתינו, חבורת היכל הקודש, והם אומרים לי שהם נחלשו בלימוד ח"י פרקים משניות, מה זה אברך היכל הקודש, 'אברך היכל הקודש' זה מי שמכניס לכיס כרך קטן של משניות וגורס בתמימות כל יום ח"י פרקים, המשניות מזככים ומקדשים את האדם, זה לוקח זמן, אבל אחרי ימים ושנים רואים שהבן אדם התהפך ממש מההיפך אל ההיפך.

• אנחנו צריכים להכניס בנו אמונת חכמים, אם רבינו אמר שזה מה שיעזור לנו, זה מה שיעזור לנו, אין להתווכח בנושא זה עם אף אחד בעולם, ובפרט לא עם אנשים שאומרים דברים בשם חסידות ברסלב, צריך מאוד להיזהר מזה, לי

למה אתה מכניס את הילדים שלך למקום כזה, אתה ממש מאבד עצמו לדעת, מישוהו אמר לי שאני ממש מקריב אותם למולך, למה אני לא משאיר אותם בישיבה נורמלית, אבל אני אמרתי מה שאני רוצה לעצמי, את זה אני רוצה לתת לילדיי, אני לא רוצה שילדיי יתחילו לחפש מטפלים בגיל 30, תנו לילדים שלכם לגרוס הרבה משניות וגמרא, כל מי שיש לו ילד או בחור, אל תהרהר אחרי זה, תנו להם את דרך הלימוד.

- אצלינו בישיבה בירושלים יש כמה וכמה שיעורים שהמגיד שיעור נותן, שיעור בחומש שיעור בגמרא ושיעור בהלכה, חוץ משיעורי מוסר וחסידות, אבל הכתם נשאר שאצלינו לא מבינים מה שלומדים, מוהרא"ש אמר לי שאעשה שידברו עלי רק את זה, שגורסים משניות ולא מבינים, זה היה בתקופה ששרתי לבחורים עם גיטרה, ומוהרא"ש לא אמר לי מפורש, הוא תמיד מאוד נזהר לא להכאיב אף אחד, הוא אמר לי, אני לא רוצה להגיד לך מה לעשות, אבל אני לא חושב שצריכים את זה, אני רוצה שעל המודעות נגדך יהיה כתוב רק דבר אחד, שאצלך בישיבה גורסים משניות, רק טענה זו תהיה עליך, ב"ה שטענה זו נשארה, אפילו שאני נותן כל יום שיעור בדף גמרא, ויש עוד שיעורים בהלכה ובחומש רש"י, אבל אצלינו גורסים, אני אומר לבחורים הלוואי שזה יהיה אמת, אומרים שאתם גורסים כל היום, מתי זה כבר יתקיים, שבאמת תגרסו כל היום.

- אותו דבר זה עם אברכים, אברך מסתובב לפה ומסתובב לשם, במקום לפתוח משניות ולגרוס ולהרגיע את נפשו, עוד פרק ועוד פרק, משניות סגולה לכל דבר, אותו דבר זה בגמרא, אנחנו עדיין בימים

תקופה, אני מחפש לראות כאן אם יש אברך שהיה כמוני, אין כאן, הייתי אברך מבולבל לגמרי, אבל לא סתם, נשמה מבולבלת, כמה שאני היום כל כך ברור, ויודע בכל דבר ובכל רגע מה לעשות על פי השכל והעצות שקיבלנו ממוהרא"ש, בדיוק להיפך הייתי מבולבל כשהגעתי למוהרא"ש, לא ידעתי מה לעשות עם עצמי, עכשיו מצאתי בשדה התעופה חבר, ואני הייתי הולך איתו להתבודדות באותם שנים, הוא אמר לי שהוא רוצה להזכיר לי משהו שאני לא זוכר, באמת לא זכרתי הוא הזכיר לי את זה, באותה תקופה היה לשנינו קשר עם איזה מקובל גדול שראה דברים, והחבר אומר לי, אל תדבר עליו, כי יש לו חלק גדול בהתקרבות שלך, והוא הזכיר לי, אתה זוכר שהוא אמר עליך באותה תקופה שאתה נשמה מבולבלת, כמו שהגמרא אומרת על אחשוורוש, הוא אמר "יואליש איז הפכפך", אמרתי אז לחברים אם זה נכון שאני מבולבל לגמרי, הרי כל שכן שאני צריך את רבינו שיתקן אותי, ואז התקרבותי למוהרא"ש.

- ואיך מוהרא"ש סידר לי את המח, עם הרבה משניות, היו לי חברים שהתקרבו למוהרא"ש והוסיפו על עצמם מלא שיעורים בחלקי התורה, אני זוכר שלי אמר מוהרא"ש דבר אחד, תגרוס המון משניות, עוד ועוד משניות, ואחרי זה גמרא, והדברים האלו שינו אותי לגמרי.

- וכל אלו שיש להם את הדרך הלימוד רק לעצמם צריכים לחשוב על הילדים שלהם, למשל אברך אומר בשבילי אני צריך את דרך הלימוד, אבל הבחור שלי יכול ללמוד 'נורמלי' בישיבה נורמלית, אסור לחשוב כך, בואו ניתן לילדים שלנו מה שאנחנו מקבלים מרבינו, אני זוכר שאמרו לי, מילא שאתה הולך לברסלב, אבל

ש. מה סדר היום בימים אלו באומאן?

• ת. אין סדר בזה, רבינו אמר לבוא לאומאן, אז באנו, כל אחד יעשה את הסדר המתאים לו, כל אחד יכול לקום בשעה המתאימה לו, אף אחד לא מסתכל על השני, כולנו עכשיו בדרכים ולכן התפילות בהתאם, אחד מתפלל יותר מוקדם אחד יותר מאוחר, וכל אחד הולך לציון בזמן שמתאים לו, וצריך מאוד להיזהר לא לקרוע את כל הכוחות, כל אחד יראה מה מתאים לו, קבענו סליחות זכור ברית לפנות בוקר רק להקל על אנשי שלומינו ולא להקשות, כי ראינו שבלילה אנשים לא הסתדרו ישנו פה חצי שעה שם חצי שעה.

• אברכי הכולל נבחנו עכשיו כל הלכות שבת, והגיעו להיבחן גם אצל אבי שליט"א, ושאלו אותו על כל מיני מלאכות שעושים כאן במטבח בימי ראש השנה, שבת ויום טוב, ורצו לדעת את הכלל, מה מותר ומה אסור בענין אמירה לנכרי וכדומה, הוא אמר להם, אתם מגיעים לשם סחוטים ועייפים, ויש לכם דין חולה, ולכן מותר לומר לנכרי כמו לחולה, אני שמח שאברכי הכולל מנהלים את המטבח ובודקים מה מותר לעשות ומה אסור, אבל ההוראה היא שכעת יש דין של חולים.

ש. מה זה אומר להתעקש בציון רבינו?

• ת. מבקשים מרבינו שוב ושוב שרוצים להיות ירא שמים, מבקשים מרבינו את הישועה שצריכים, מבקשים מרבינו שצריך פרנסה, אבל גם פה להיזהר לא להיקרע, אסור לעשות נערוו"ן מזה, אם עושים מזה עצבים ולחץ על זה לבד צריך להתפלל אצל רבינו שניצל מהנערוו"ן.

האחרונים של תשפ"ה, אני מחכה לראש השנה שאני אוכל להגיד 'בשנה הבאה מסיימים ש"ס', ביום ב' סיון יום המיוחס תשפ"ז מסיימים את הש"ס, אברך עובד קשה מאוד, והבוס צועק עליו, והוא מגיע הביתה ואשתו צועקת עליו, הוא מגיע לבית מדרש הגבאי אומר לו מוסר, הוא לא יודע לאן לברוח, אם יש לו קצת שכל הוא פותח את הגמרא ומתחיל לגרוס, אין צריכים בלימוד אלא האמירה בלבד.

• אנחנו חייבים להתחדש, להיות מקורב חדש, לגרוס משניות בתמימות, להתחיל מחדש להגיד תהלים, כמו היהודים התמימים, תעשו את מה שאומרים עלינו, אומרים ש'היכל הקודש' זה מקום פשוט של תמימים, אז בואו באמת נהיה תמימים, לא נחפש דברים גבוהים, אותו דבר זה בבית, לא לחפש מדרגות מצדיקים, אתה חושב שאם אתה לובש צעיף לבן אתה כבר צדיק קדוש, אל תעשה חכמות, תחיה בבית בפשטות בלי חומרות והשגות, אלא רק כמו שהתורה אומרת, אל תחפש שום חומרא, כל חומרא מגיע מהיצר הרע, תחיה בבית כפי שהקב"ה אמר לחיות, עם שלום בית, ותקחו את המשניות אתכם בכל מקום, זה יהפוך אתכם מקצה לקצה, רואים כאן איך אברכים מגיעים לאומאן עם כזה ישוב הדעת, יודעים שמגיעים כי רבינו אמר להגיע, ואומרים את העשרה מזמורים בישוב הדעת, יודעים מה לעשות, ולא כמו אחרים שלא גורסים משניות שמבולבלים לגמרי, ד' יעזור שתהיה לנו שנה טובה.

• ב"ה מיר האבן זוכה געווען צו לערנען א דף גמרא ביים הייליגן רבי'ן, כבר דיברנו הכל מה אתם רוצים לשמוע עוד, תשאלו שאלות.

שיבקש מהרבי שלו מה שהוא זוכר, אבל אנחנו זוכרים בדיוק מה שיש לנו, ואנחנו נבקש על מה שמציק לנו, כל אחד מבקש על מה שמציק לו, אי אפשר להעתיק תפילות מהשני, ראיתי לאחרונה איזה גליון על חסידי ברסלב בדורות הקודמים שנסעו לאומאן ולא חשבו בכלל על פרנסה ושכחו מעצמם לגמרי... אני לא יודע אם צריך היום לספר את הסיפורים האלו, אני לא חושב שצריך להדפיס כאלו גליונות, הם מביאים שם את הסיפור עם המחלל שבת שכולם ראו על ידיו שהוא כותב בשבת כי פעם היו רואים את הדיו על היד, ובסוף כשנעשה בעל תשובה אצל ר' נתן, הוא אמר שהוא לא מבין איך אנשים מבקשים מרבינו על פרנסה, אולי בן אדם כזה שהיה מחלל שבת בכל ימיו, באמת צריך לבקש רק על מחילת עוונות, אבל אנחנו צריכים לדעת שכל אחד צריך לבקש על מה שהוא מרגיש שהוא צריך ושחסר לו, יהודי ירא שמים שרואה שהוא לא מצליח לסיים את החודש, שלא יקשיב לכל הסיפורים האלו, אלא יבקש על מה שמונח לו על לבו.

כל בן אדם נורמלי בעיקרון צריך להתפלל על פרנסה, איך יכול להיות שזה לא מעניין את האברך, הרי הוא צריך לשלם שכירות, הוא צריך לקנות בגדים, ומגיעים ימים טובים וההוצאות מרובות, מי שיש לו בלבולים ממה שכתוב בזוהר הקדוש שהמתפללים על פרנסה בר"ה נחשבים ככלבים הצווחים הב הב, צריכים ליכור שכל נוסח התפילה בר"ה הוא על פרנסה, בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, אבינו מלכינו כתבינו בספר פרנסה וכלכלה, ואני לא אכנס לתרץ את כל התירוצים שיש על הזוהר, הספרים מביאים שדברי הזוהר הם פלא גדול, אבל

כשבאים לציון רבינו צריך להתפלל על פרנסה, ושאל אחד לא יגיד לכם שזה דבר גשמי ולא מתפללים על זה, בלי פרנסה אין כלום, אם אין פרנסה הבן אדם נשבר לגמרי, וכל הבית מתרסק, לא צריך כסף אבל צריך פרנסה להאכיל את האשה והילדים, מי שאין לו פרנסה מאבד את השלום בית, מאבד את הסבלנות לילדים, צועקים עליהם, או ח"ו נותנים להם מכות רבוננו של עולם, ככה זה כשאין מוח נקי, וצריך להתפלל על כך, צריך לבקש מרבינו שנוכל לגדל את הילדים, שהשכינה תשרה בבית, שיהיה שלום בית, אבל לא להסתכל על אחרים.

ש. על מה עדיף להתפלל, על פרנסה או על רוחניות.

ת. שני הדברים מכסים את שני הדברים, כי בן אדם שמבקש מרבינו על יראת שמים, ושימחלו לו כל העבירות, אוטומטי יהיה לו פרנסה, כי העבירות מונעים מהאדם את הפרנסה, ואברך שמבקש על פרנסה כבר יהיה לו מח לעבודת השם ולהתבודד ולשוב בתשובה, כל אחד יבקש על מה שיושב לו במוח, אסור להעתיק מאחרים, כל אחד מה שהוא מרגיש.

הייתי בחור היה לי מגיד שיעור שסיפר לנו על יהודי שרצה לנסוע לצדיק אחד, ואשתו אמרה לו שהוא יכול לנסוע לרבי רק אם הוא יבקש ישועה על הבת שלא מרגישה טוב, ובדרך הביתה הוא נזכר ששכח לבקש ישועה עבר הבת שלו, וכשהיינו בחורים לא הבנתי את הסיפור, איך זה יכול להיות, מה זה אומר שהוא שכח שיש לו בת חולה שצריכה ישועה, לא הבנתי בכלל על מה מספרים לי סיפור כזה, מה אני אלמד מזה, אם הוא באמת שכח שיש לו בת

המלמדים ישבו עכשיו עם הילדים מהבוקר עד 4 אחה"צ, אפשר לעשות את זה עכשיו, אבל השאלה עכשיו מי ישלח אותך לציון... הילדים שלך מבקשים ממך ללכת ואחרי זה מבקשים לחזור.. אברך אמר לי שהוא רוצה לישון על הרצפה כמו הרבי ר' אלימלך זי"ע, אבל אשתו לא מרשה לו, אמרתי לו, אני כבר אדבר עם אשתך על זה, תנסה את זה יומיים ונראה... תלכו עכשיו לציון, עד 4 אפשר להיות שם רגוע.

ש. מה עושים עם כל הרעשים והבלבולים בציון?

• ת. לא צריך להיבהל מזה, אם רואים שהתבלבלו באמצע אמירת תיקון הכללי, מתחילים מהתחלה, ולפעמים השירה שם פותחת את הלב, ומצליחים להשיח טוב, היום בבוקר אמרו לי כמה אברכים שמישהו הדליק שם בציון מוזיקה טובה וזה פתח להם את הלב בציון, אני זוכר שלפני כמה שנים הייתי אצל הבעל שם טוב הק' זי"ע במעזיבז והלב שלי היה סתום, ומישהו הדליק שם מוזיקה בטלפון שלו, וזה פתח לי את הלב והצלחתי להתבודד. למי עוד יש איזה בלבול, שישאל.

ש. אתמול עמדתי בציון והרגשתי שאם אני יעמוד שם עוד דקה אתעלף לגמרי מרוב צער על הריחוק מהשי"ת, מה עושים?

• ת. לא להיבהל מזה, אחד מרגיש שהוא הולך להתעלף מרוב צער על הריחוק מהשי"ת, ואחד לא מרגיש כלום ולא מבין מה עושים פה, אסור להסתכל אחד על השני, כל אחד יעשה מה שהוא מרגיש לנכון.

ש. ראיתי בציון מישהו שמגיע מהעיר שלי ואני יודע שהוא מנוול,

אנו צריכים לדעת שבוודאי צריך להתפלל על פרנסה, מבקשים 'ותן ברכה על פני האדמה', וכשקוראים קריאת שמע אומרים שאם מתנהגים טוב מקבלים פרנסה, זה באמת זוהר מוקשה, אבל יש הרבה קטעי זוהר שהם קשים מאוד להבנה, בדיוק יצא לי לדבר היום עם ר' משה שיש קושי בהבנת הזוהר על בעל מום שאין השכינה שורה עליו, הרי היו צדיקים וקדושים וטהורים שרפי מעלה שהיו בעלי מומין, ולכן אנחנו נבקש על פרנסה בציון רבינו.

• וכמובן להתפלל על שלום בית, אין שום ענין לחיות בבית כמו שני אנשים זרים, כולם חושבים שהם נשואים, ואין שום קשר ביניהם, היא מכבסת את הבגדים והוא עושה קידוש, וזהו, אפשר את הכל לפעול בציון, הבעיה שלאנשים אין סבלנות להתפלל ואין סבלנות להמתין, אתמול שאל אותי אברך מה לעשות, אני לא באמת נשוי, מה הענין, למה לא להתגרש, העיקר שכולם יחשבו שאני נשוי? הרי אנחנו לא חיים ביחד, אמרתי לו השאלה אם יש לך סבלנות, אם אתה רוצה לראות שינויים ברגע זה אני לא יכול לעזור לך, אבל אם יש לך סבלנות אני אומר לך שעם תפילות תשנה את הכל, התפילה משנה את הכל.

• תלכו לציון ותבקשו על זה, אל תבקשו על מדרגות, כי זו המדרגה הגבוהה ביותר, להיות נשוי עם אשה, אין פרשה אחת בזוהר הקדוש שלא כתוב על החשיבות להיות נשוי עם אשה.

ש. מי שרוצה להיות הרבה זמן בציון אבל לילדים שלו כבר אין סבלנות, מה עושים?

• ת. אתה יכול לעשות את זה עכשיו,

לא חייב להעיר אותם בבוקר. למי יש עוד שאלות.

ש. האם אפשר להכניס בציון אוזניות לאוזניים לשמוע מוזיקה שמעוררת את הלב?

• ת. כן, אבל עם דרך ארץ, שלא יראה משהו מוזר, וזה יכול לעזור לכל השאלות שיש על אמירת אמן ונקדישך באמצע תיקון הכללי אם הוי הפסק, מוהרא"ש היה אומר שבציון אפשר להגיע לכזו התעלות שלא יהיו השאלות, כי אפשר להגיד תיקון הכללי בדביקות כה נפלאה שלא שומעים בכלל שיש אמירת קדיש וקדושה.

ש. מה עושים שמפריע האנשים שמדברים בציון?

• ת. מה זה קשור אליך, האם הציון שלך, תהיה שמח שמכניסים אותך שם, אני לא יכול להבין את כל הבלבולים האלו, האם הציון שלך, מה המקום קשור אליך, כשאתה נוסע על האוטובוס והרכבת האם מפריע לך שאנשים מדברים שם, כשאתה הולך ברחוב ומישהו מדבר שם אין לך בלבולים, ורק בציון יש בלבולים, ר' נתן כותב לבנו שאם לא יכניסו אותו לציון שיעמוד מחוץ לציון בבית האדום.

• נראה לי שאם הציבור ילך לאכול ארוחת בוקר, כבר לא יהיו כאן שאלות ובלבולים.

האם אני צריך לצעוק עליו, הרי ראש הישיבה אומר לזרוק אנשים כאלו מהבית מדרש?

• ת. בציון הקדוש של רבינו, רבינו הבעל הבית והוא כבר יטפל בו ויתקנו, ואין לנו זכות לעשות כלום, אל תסתכלו ואל תראו ולא תטפלו בכלום.

ש. מאוד קשה לי בראש השנה שאני הולך לציון בבוקר וכל היום אני עייף?

• ת. אין חובה ללכת לציון בבוקר לפני התפילה, אני הולך בבוקר, אבל אני לא יודע אם אני צריך להפסיק ללכת, מי שקשה לו, שלא ילך בבוקר, שכל אחד ילך מתי שנוח לו, לי יותר נוח ללכת בבוקר, כי אחה"צ מאוד חם וכשהלכתי אחה"צ אני הרגשתי שאני מתעלף, אבל מי שנוח לו אחה"צ שילך אחה"צ, אני משתדל ללכת פעם ביום כשאני כאן באומאן, אני עשיתי התבודדות ולכאורה לא אסע השנה למירון ל"ג בעומר, כי אני רואה שהמון אברכים חושבים שחייבים לנסוע כי ראש הישיבה נוסע, אני גדלתי על זה כל השנים, מאז שהייתי ילד נסעתי למירון, ואני הולך לוותר על זה בגלל הציבור, אני לא רוצה שיחשבו שצריך ללכת.

ש. האם צריך להעיר את הילדים בבוקר ללכת איתם לציון?

• ת. אני מעיר את הילדים שלי, אבל אם אתה בין כה הולך אחה"צ אתה

ליל שישי פרשת חיי שרה תשפ"ה

בכל השנים אפשר לעבוד את ד'

התורה אומרת השבוע בפרשה, ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה, ורש"י מקשה למה כתוב כמה פעמים שנה, ומתרץ רש"י שבת ק' היתה כבת כ', ובת כ' היתה כבת ז', דיבורים אלו ברש"י הם לימוד גדול בעבורינו, כי אנשים אומרים, פעם כשהייתי צעיר, זה היה זמן טוב לעבוד את ד', כשהייתי בימי הבחורות, וכשהייתי אברך צעיר הייתי יכול לעבוד את ד', אבל לא עכשיו, שרה אמנו מלמדת אותנו, שלא משנה איזה גיל, בכל גיל זה הזמן הכי טוב, כשהיתה בת ק' היה לה טוב כמו כבת כ', ובת כ' כמו בת ז', תמיד היה טוב לשרה אמנו, 'כולם שוין לטובה', רש"י אומר בהמשך הפרשה שהתורה מספרת באריכות ובכפילות את כל הפרשה של אליעזר, כי מעשה אבות סימן לבנים, לפני שאנחנו הולכים ללמוד את כל ההלכות בתורה, ולקבל את התורה, אנחנו צריכים לראות את 'מעשה אבות', וללמוד מהם את הדרך בעבודת השם, לראות את האבות והאמהות איך שעבדו את הקב"ה בכל זמן וגיל, שרה אמנו עבדה את הקב"ה בגיל מאה ובגיל עשרים ובגיל שבע, באותה עבודה.

אפשר לעבוד את ד' בכל מקום ובכל זמן

המשנה אומרת במסכת ערכין [ו ה]: אין להקדש אלא מקומו ושעתו. כשפודים הקדש מסתכלים על המקום והזמן של עכשיו, למשל בן אדם מקדיש כוס תה, מגיע שמאי של הקדש ואומר זה שווה 2 דולר, ופודים את זה במחיר הזה, ולא אומרים שהולכים לבדוק כמה זה היה שווה בזמן הקורונה, שאז שילמו יותר לכוס תה, ולא שואלים כמה זה שווה בארץ ישראל או במדינה אחרת, אלא בודקים לפי מקומו ולפי שעתו, מוהרא"ש היה משתמש בכל משנה ובכל מאמר חז"ל ובכל הלכה ובכל פסוק לעבודת השם, וכאן במשנה הזאת, 'אין להקדש אלא מקומו ושעתו' אפשר לקחת לעבודת השם, מי שרוצה הקדש, מי שרוצה קדושה, צריך לבדוק מקומו ושעתו, מה שיה לו עכשיו, במקום שנמצא עכשיו, ואסור לו להגיד, פעם הייתי יכול, מה שייך להגיד מה היה פעם, הרי כולנו היינו פעם... כולנו גלגולים, ואסור לאדם להגיד, אם הייתי גר במקום פלוני הייתי יכול לעבוד את השם, פעם הגיע יהודי לרבינו, ואמר שמציעים לו שידוך במקום פלוני, אבל המקום ההוא לא טוב בשבילו, אמר לו רבינו, מה זה אומר שם לא טוב לך? ללב ישראלי טוב בכל מקום, הוא יכול לעבוד את השם בכל מקום, [כדברי רבינו בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ג"ו] יש את התירוץ הידוע של בחורי

מה שהקב"ה עושה זה טוב – ועדיין צריך להתפלל

אחרי זה מביא רש"י פצצה יותר חזקה, על 'שני חיי שרה', כולן שוין לטובה, והצדיקים מסבירים, שתמיד היה לה טוב, כל השנים היו טובים, אם הקב"ה רוצה כך, אז זה הכי טוב בשבילי, אבל בו זמנית צריך לדעת שצריך לבקש מהקב"ה, זה נכון שבסוף יודעים שמה שהקב"ה עושה, זה בוודאי טוב, אבל לפני זה מתפללים ואסור להתחיל להיכנס עם חכמות יתירות, כי מי שחכם יותר מדי, מתחיל לשאול שאלות, אם כל הרע זה טוב בשבילי אז למה אני מתפלל, אסור לדבר כך, אלו חכמות יתירות, אברך אחד אמר לי של"ע איבד ילד, והלך להשיח את הלב אצל יהודי ירא שמים, וההוא אמר לו שהוא צריך להודות להקב"ה, כי הילד הזה היה צריך להיות ילד לא בריא, ואז הוא שואל אותי למה אני צריך לעשות את כל הסגולות של רבינו שהילדים יוולדו כראוי, הרי אם לא יוולדו כראוי הרי זה סימן מהמשמים שזה ילד לא בריא... זה כבר חכמות, אתה צריך לעשות את כל הסגולות שרבינו אומר בספר המידות, לקחת מגנט, ולא לדבר מזה וכו', ואם הקב"ה יעשה בסוף אחרת, נקבל את הגזר דין באהבה, אבל לפני זה מבקשים ועושים את כל הסגולות, בלי להתחכם, אנשים אומרים לי אם זה טובה בשבילי ללכת מהעולם ולקבל את התיקון, אז למה להתפלל שאני אהיה בריא, גם זה בגדר חכמות יתירות, והעצה לזה היא ללכת בצד ולבקש מהקב"ה שנוזח לתמימות ופשיטות, ונבקש

הישיבה בתחילת כל זמן, שאם היה תופס את המקום בפינה, הוא היה יכול להיות מתמיד עצום, אבל הכל נתפס והוא נשאר רק עם השולחן באמצע, ולכן הוא לא לומד, או כמו שהאברכים אומרים בראש השנה, אם הייתי מקבל מקום שם בפינה הייתי יכול להתפלל טוב, אין ספק שיש כזה דבר, מקום יותר טוב וכו', אבל אי אפשר להגיד שרק שם אני יכול לעבוד את ד', אפשר לעבוד את ד' בכל מקום, ושרה אמנו מלמדת אותנו שאפשר לחיות עם הקב"ה בכל גיל ובכל מקום.

תמיד זה זמן טוב לעבודת השם

יש אברכים שאומרים, אם היה לי את 'סדר דרך הלימוד' של רבינו בשנות הנעורים... האמת היא שזה נכון, שאם היה לך את דרך הלימוד היית יכול לגדול תלמיד חכם גדול, אבל מה קורה עכשיו? קח עכשיו את דרך הלימוד, תלמד לכל הפחות פרק אחד משניות ליום, פרק אחד, מזמור אחד בתהלים, שורה אחת בגמרא, או חצי עמוד גמרא כל יום, זה משהו שכל אחד יכול תמיד בכל מצב, ולפעמים הבחורים חושבים הפוך, אחרי שאתחתן ויהיה לי את הפינה שלי בבית, אשב עם הכוס תה שלי, אז אפתח את הגמרא, ואתחיל ללמוד, שרה אמנו היתה במאה שנה כמו בעשרים שנה וכמו בשבע שנים, גם כשהיתה בת מאה וכבר היה לה ילד, וגם כשהיתה בת עשרים ולא היו לה ילדים, וגם בגיל שבע, תמיד היא עבדה את ד' בלי תירוצים.

שהכל יהיה טוב.

הדרש, וכולן בכשרים.

המידות והטבע של נשים

אני חושב שלא הגעתם לכאן ממרחקים, ממאנסי ומליבערטי, ומארה"ק, כדי לשמוע כאן תורות על הפסוקים, כי את זה אתם יודעים יותר טוב ממני, אתם הגעתם לכאן לשמוע 'לעובדא ולמעשה', ולכן אגיד לכם, הצדקנית הגדולה שרה אמנו, שעליה נאמר כולן שווין לטובה, בכל זאת היא היתה אשה עם כל המידות של אשה, כמבואר במדרש, אבל אני רוצה להקדים משהו לפני שאני אקריא את המדרש, אנחנו צריכים לדעת שאין לנו שום השגה באמהות הקדושות ובשאר הצדקניות שמובאות כאן במדרש, אני מלמד את המדרש רק כדי שאנחנו נוכל לקחת משהו לעצמינו לעובדא ולמעשה, דברי המדרש נמצאים בפרשת לך לך, וכך לשון המדרש: ד' מידות נאמרו בנשים. גרגרניות, צייתניות, עצלניות, קנאניות, וכולן בכשרים, והמדרש מתחיל למנות מהיכן לומדים את זה, גרגרניות [להוטיין אחרי אוכל] לומדים מחוה דכתיב ותקח מפריו ותאכל, צייתניות [אווהבות להאזין מאחורי הגב] לומדים משרה אמנו דכתיב ושרה שומעת, עצלניות גם משרה אמנו, דכתיב מהרי שלש סאים קמח סולת, קנאניות [קנאיות] לומדים מרחל אמנו דכתיב ותקנא רחל באחותה, ור' יהודה בר נחמיה מוסיף, אף איסטטניות ודברניות, איסטטניות [מתלוננות] דכתיב ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך, ודברניות דכתיב ותדבר מרים, וחז"ל מסיימים את

אף הכשרות יכולות לכעוס ולקנא

חס ושלוש לחשוב משהו על האמהות הקדושות, אנחנו מדברים רק ללמוד לעצמינו, התורה נכתבה 'מעשי אבות סימן לבנים', חס ושלוש ללמוד כמו שלומדים באוניברסיטאות, שהתנא הזה היה כעסן והתנא הזה היה רגוע וכו', חס ושלוש להגיד ככה, זה משחק באש, אנחנו רק לומדים מזה לעצמינו, יש אברכים בשנה הראשונה או השניה, וכל אחד שמתקרב לרבינו מתחיל מחדש את השנה הראשונה, את החיים הטובים עם הלימודים והעצות של רבינו, שנה ראשונה בבית אחרי ההתקרבות, צריך לדעת שכך טבע הנשים, מי יכול להגיד שהוא מתנהג בבית יותר יפה מאברהם אבינו, שהוא מכבד את אשתו יותר מאיך שאברהם אבינו כיבד, אברהם אבינו בוודאי כיבד אותה וידע שהיא השכינה, ואעפ"כ היא צעקה עליו, ואמרה לו 'חמסי עליך', אפילו שהוא כיבד אותה בכבוד הכי גדול, הרי מדובר באברהם אבינו, אבל היא היתה בברוגז, מי יכול להגיד שהוא יותר מיעקב אבינו, ואעפ"כ ותקנא רחל באחותה, ולמה האברך מתעצבן כשאשתו עסוקה כל היום עם אחותה, ומתלוננת שרק לאחותה יש ילדים ורק לאחותה יש כסף, תתחזק בזה שתראה שככה היה אצל האבות הקדושים.

גם לנו יש האמחות הקדושות

אנחנו חייבים ללמוד מהאבות

הללו את שם השם, מוהרא"ש אמר פעם, שרואים שמזמורי הלל בתהלים לפי היום תהלים, זה יוצא ביום שישי, כי אברך שהוא מלמד כל השבוע ועובד קשה עם הילדים, מגיע יום שישי הוא אומר הלל, ברוך השם נגמר, יש לי עכשיו חופש יום וחצי, הוא אומר: הללויה הללו את שם השם, בשבת אחה"צ הוא כבר מתגעגע לחזור, אבל בינתיים ביום שישי הוא אומר הלל, שיכח שמגיע שבת, אותו דבר כל איש עסקים, כשמגיע יום שישי, הוא מתבונן במה שהיה, נסעתי וטרחתי וחשבתי שכאן אני יעשה כסף וכאן אני יעשה כסף, בסוף הכל רק הפסדים, ביום שישי הוא עוצר את העבודה הקשה ואומר: רבנו של עולם, 'ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם השם', ברוך השם מגיע שבת קודש.

להודות להקב"ה על כל החסד והניסים

חז"ל אומרים איזה חכם המכיר את מקומו, אברך צריך לדעת שאם הוא בודד הוא כלום, אם הוא לא נשוי הוא לא שווה כלום, בזוהר הקדוש כתוב השרוי בלא אשה לאו אדם הוא, אולי בעולם המוזר של היום, רק מי שאין לו עוד 3 או 4 בתים הוא עדיין לא שווה כלום, ועדיין לא אדם, עד שהוא מושקע ראשו ורובו בבתים הוא עדיין לא אדם, זה הפשט של אנשי המעשה והעסקים, אבל לפי הזוהר הקדוש זה תלוי אם הוא נשוי או לא, מי שלא נשוי לאו אדם הוא, וצריך לזכור את החסד שהקב"ה עשה אתנו, בסיפורי מעשיות, במעשה י"ג של השבעה בעטלערס מספר רבינו שהיה ילד

הקדושים והאמהות הקדושות לתוך הבית שלנו, כפי שרבינו אומר ב'חיי מוהר"ן' [תקס"ג] שבימי אברהם אבינו היתה השכינה נקראת בשם שרה, ובימי יצחק בשם רבקה, ובימי יעקב רחל, וכן הוא אצל כל אחד ואחד. לכל אחד יש בביתו את השכינה כמו האמהות, ואצל כל אחד יכול להתקיים 'ותקנא רחל באחותה', כמובן שאין לנו השגה בכלל ברחל, כדברי חז"ל שקינאה במעשיה הטובים, אבל נלמד מזה לגבינו, וכשהאשה מדברת נגד ההתקרבות שלך, תיזכר מהפסוק 'ותדבר מרים במשה', הרי מרים הנביאה דיברה נגד משה רבינו ולמה אתה כל כך נבהל אם יש לה משהו נגד אומאן ונגד רבינו, תיזכר ממרים הנביאה, ואם אתה מדבר עם מישהו בטלפון והיא מאזינה ומתערבת, אל תכעס, ככה היה אצל שרה אמנו, 'ושרה שומעת', אנחנו חייבים ללמוד מכל אריכות הדברים של הפרשיות, הרי יש כל כך הרבה פסוקים עד קבלת התורה בפרשת יתרו, אנחנו צריכים ללמוד מזה לעצמינו.

להודות להקב"ה על הנישואין

אברך שהתחתן צריך לדעת שהקב"ה עשה לו נס, מוהרא"ש היה אומר לאברכים להגיד הלל ביום הנישואין, בלי ברכה, אני כבר מתכוון לאמירת ההלל, התחתנתי בר"ח כסלו, ברוך השם שאני יכול להגיד הלל עם ברכה, כי זה בראש חודש, כשזה חל באמצע החודש א"א להגיד הלל עם ברכה, אומרים את המזמורים אחרי שחרית בלי ברכה, הללויה הללו עבדי השם

הרה"ק מסאטמאר זי"ע, אם כל כך מר לך, תשפוך שם את הלב ותבכה, ואם אתה גר במאנסי אתה יכול ללכת לקדושים שרפי מעלה, הרה"ק מריבניץ זי"ע, ותשפוך שם את הלב, ותדבר באידיש, אל תעשה חשבונות, למי לדבר, לצדיק או להקב"ה, תגיד איך שאתה רוצה, תגיד מה כואב לך, תגיד לצדיק ותגיד להקב"ה, ובאמצע שאתה מדבר לצדיק תעבור להקב"ה וכו', ואם אתה גר כאן בעיר יש כאן את האוהל לא רחוק, וגם אם נוסעים קצת למרחקים עד לקרית יואל, זה עדיין שווה, ללכת לשפוך את הלב, אם היא צועקת עליך ואתה מרגיש אובד עצות, אל תיכנס לויכוחים חס ושלום, תדבר עם ד'.

אם אין שמחה בבית – רק התפילה תעזור

מה אברך יכול לעשות כשאתו לא בשמחה, יש לו כסף יש לו בית יש לו הכל, אבל היא לא שמחה, מה הוא יכול לעשות, מה אברך יכול לעשות כשלאשתו יש פחדים וחרדות, הרי היא עצם מעצמך, אסור לך לזלזל בה, ואם היא מצותת לשיחות שלך, אסור לך לצעוק עליה, מה את מאזינה לשיחות שלי, כי היא יכולה לענות לך, הרי אתה רוצה להתקשר עם האמהות הקדושות לפי השיר שאתה שר... הנני מקשר נפשי וכו' והאמהות הקדושות... ובאמהות כתוב ושרה שומעת פתח האהל, אל תזרז אותה ואל תגיד לה שהיא עצלנית, ככה היה אצל שרה אמנו, מהרי שלש סאים קמח... חס ושלום לחשוב שבאמת היה ככה

וילדה שנאבדו, והקב"ה ריחם עליהם והם מצאו את הצדיק שהביא להם מזון, וכשהתחתנו נזכרו מהחסדים והנסים שהקב"ה עשה איתם, ואמר רבינו אחרי שסיפר את הסיפור הזה, אם לא הייתי יודע כלום, והייתי יודע רק את הסיפור הזה, גם הייתי חידוש גדול, ורבינו אמר שצריך ללכת לשיבות הגדולות של לומדי התורה, ולהכריז שהולכים לתת דרשה, ורק לספר את הסיפור הזה, אנחנו צריכים להיזכר כל הזמן מהחסדים שהקב"ה עשה איתנו, שהתחתנו.

העצה היא – לשפוך את הלב להקב"ה

כשאברך נכנס לויכוח, מגיע תאוה חדשה, תאוות הניצחון, עד כדי כך שמביאים שתאוה זו היא רח"ל גרוע יותר מכל התאוות, תאוות הניצחון מתחילה ממילה לפה ומילה לשם, וכל הפירודים והגירושין התחילו במילה אחת, ואל תגידו לי, ששם.. כן היה משהו רציני, לא היה כלום, האמת הוא שלא לימדו את האברך מה זה להתחתן, לא אמרו לו שאם האשה צועקת עליך, יש עצה אחת, ללכת לבית המדרש ולקחת תהלים ולשפוך את הלב, ולחזור הביתה עם חיוך, ואם היא עדיין צועקת עליך, אתה תחזור לבית המדרש, או שתלך לקברי צדיקים ותשפוך את הלב, ברוך השם יש כאן באמריקה צדיקים גדולים וקדושים, כמובן מי שנוסע למקומות הקדושים באירופה ובארץ ישראל, אשרי לו ואשרי חלקו, אבל לא חייבים לנסוע למרחקים, יש כאן צדיקים, אלו שגרים בקרית יואל, יכולים לעלות לציון הקדוש של

וחס ושלום לאיים בחזרה.

לא לקחת באופן אישי אם האשה צועקת

אני רוצה להגיד לכם דבר מאוד מאוד חשוב בחיי הנישואים: אל תיקח באופן אישי אם אשתך פגעה בך או צעקה עליך, אל תקח את זה אישי, אם תיקח את זה אישי, נגמר השלום בית, תדע שככה זה, והכל בסדר, גם אם אחרי שקנית לה משהו, ולא היתה מרוצה, והלכת והחלפת והבאת משהו אחר, היא שוב מתלוננת, אל תיפגע מזה, תזכור שארבע מידות נאמרו בנשים, ובכשרות שבהן, אבל מה כן, לך לפינה ותגיד: רבש"ע אני לא יכול, רבש"ע אני כבר לא מסוגל יותר.

לא לקחת באופן אישי כשהילדים משתוללים

ותגיד לי מה אתה עושה כשהבן שלך צועק עליך, הייתי היום בקריה, מלפנות בוקר עד עכשיו, עכשיו חזרתי משם, וישבתי כל היום עם אנשים, והיום הגיע אלי אברך ושאל, מה אני עושה עם הבן שלי, הוא צועק עלי אתה אבא רע... המלמדים אומרים שבתלמוד תורה הוא הילד הכי מיוחד, אבל בבית הוא משתולל וצועק על האבא, ממש בלתי נסבל, אמרתי לו, דבר ראשון תזכור שהוא ילד, ואל תקח את זה אישי, אוי ואבוי אם תרגיש עכשיו אבא רע בגללו, ותלך לטיפול לאיזה נערה מבוגרת קשישה שלא מצאה שידוך, שהיא תדריך אותך דרכי החינוך, תדע שככה ילדים קטנים מדברים, ילד קטן לא רוצה ללכת לישון, ולא

אצל האמהות, אבל אנחנו נלמד את זה לעצמינו, ואם היא לקחה לך את הארנק, אל תצעק עליה שלא תגע בארנק שלך ובטלפון שלך, תראה מה היה אצל רחל אמנו, ותגנב רחל את התרפים, ואם היא רוצה לצאת עם חברות, אל תצעק למה את יוצאת כל הזמן, כי כך היה אצל דינה, ותצא דינה, ואם היא מתלוננת כל הזמן, תדע שכך דרכן של נשים, ומה תעשה כשהיא צועקת ומתלוננת, ומה תעשה כשהיא לא מדברת איתך, יש לך עצה אחת, ללכת לבית מדרש ולבכות חזק אל הקב"ה.

מטרת הטלית – תפילה

ולכן אחרי החתונה מקבלים טלית, כי בחור לא חייב לבכות, אבל האברך מרגיש בבית שהוא מתפוצץ, ובבית אסור לו לבכות, אז הוא רץ לבית הכנסת, ומתעטף בטלית, ומוריד את זה על הראש, ומתפוצץ בבכי ואומר: רבש"ע אני שומע כל כך הרבה דרשות של שלום בית, וזה לא עובד אצלי, לא שמח אצלי בבית, רבש"ע אני רוצה את השלום בית שמקבלים אצל הצדיקים, את השלום בית שרבינו מלמד אותנו, אני לא רוצה לחיות כמו שחיים בעולם, שלום בית מזויף, מרמים את כל העולם, בבית לא מדברים, ואחרי זה הולכים לאירוע יחד כאילו שהכל טוב ויצאו עיניכם... רבש"ע אני רוצה שלום בית באמת, אני רוצה שבבית שלי יהיה כבוד והערכה ואחווה, רבש"ע וכי כל כך הרבה חטאתי בגלגול הקודם, אני כבר לא יודע מה לתקן, רבש"ע תמחל לי, וחס ושלום לצעוק בחזרה על האשה,

לסחוב ארגזים בחנות, בתלמוד תורה מגיעים עם חכמה יתירה, אם שמעת שהילד ממלמל לעצמו, יש לי רבי משוגע... אם המלמד לא חכם הוא מתחיל איתו מלחמה, ואני שואל את המלמד, למה בכלל שמעת את זה, ומה אתה עושה עסק מזה שהוא אמר משהו, באנגלית קוראים לזה Negative attention 'תשומת לב שלילי', הילד רוצה שידברו ממנו ושיסתכלו עליו, וכשאף אחד לא מסתכל הוא מנסה למשוך תשומת לב בכל מיני צורות אחרות, ילדים אוהבים לדפוק על השולחן מזמן לזמן, אני מכיר את זה ממני, בדידי הוי עובדא, גם מהילדים שלי, וגם ממני בעצמי משנים קדמוניות, מלמד חכם לא לוקח את זה באופן אישי, אתם לא יודעים כמה המלמדים מסורים לילדים שלכם מתוך חכמה רבה, אם הייתם מסכימים להיות מלמדים רק לשעה אחת, הייתם מברכים את המלמד של הבן שלכם במיליון ברכות בכל פעם שאתם רואים אותם, אף אם הבן שלך מתלונן שהיה כל היום מחוץ לכיתה כי הרבי שילח אותו, עדיין היית מודה כל היום למלמד של הבן שלך.

כשרע בבית אפשר לחסוך צרות וגיהנום

ואברך שעובר מה שעובר בבית צריך לדעת שאין לו מושג ממה הצילו אותו כעת בשמים, לפעמים אברך נמצא בקטנות הדעת נוראית, ולא חושב נכון, קיבלתי מכתב מאברך שהיה מאוד דחוק במצב הפרנסה, והוא כותב, אני יודע שראש הישיבה יענה לי, 'תאר לעצמך אם היית עיוור או חרש וכו',

רוצה להתרחץ, ולא רוצה לאכול, ככה מתנהגים ילדים, רוצים ללכת רק איפה שאסור ללכת, אולי כבר התחלתם לנקות את הבית לפסח... אני לא יודע מתי מתחילים היום... אבל הילד ירצה להיכנס דווקא לחדר שכבר ניקו לפסח, ולהיכנס דווקא עם פירורים של חמץ, כי כך דרכן של ילדים, ואוי ואבוי אם תיקח את זה אישי, דבר שני כמובן שאת הילד צריך לחנך.

דרכי ענישה – לא מרביצים לילדים

שאלתי היום את האברך מה אתה עושה כשהילד משתולל, הוא אמר לי, שהוא נותן לו צביטה קטנה, אמרתי לו, שיעשה לעצמו גדר שהוא לא נוגע בילד, כי פעם זה צביטה קטנה ופעם זה משהו יותר, ויכול להיות סכנת נפשות, לא לגעת בילד, כי אם הוא יעצבן אותך יותר תעניש עוד יותר, אבל יש דרכי ענישה אחרים, אתה יכול להוציא את הילד כמה דקות חוץ מהדלת, כמובן כשזה מקום משומר, ולא מקום עם שכנים גויים, או שתכניס אותו לתוך חדר, ותגיד לו, תירגע כאן וכשתדבר יפה תוכל לצאת, כאן בבית אי אפשר להשתולל ואי אפשר לשפוך וכו', חייבים לחנך את הילד, אבל ח"ו לקחת באופן אישי.

חכמת המלמדים

וזו החכמה של המלמדים והמורות, לא לקחת את זה אישי, אוי ואבוי אם המלמד מגיע לתלמוד תורה כי הוא מחפש עבודה, רחמנא ליצלן, מי שמחפש עבודה שילך

ראה את הגיהנום והתעלף מיד, מיד מלאך העיר אותו ואמר לו, הגיהנום לא בשבילך, לך יש כבר גיהנום בעולם הזה, ועברת מספיק, ואני מתאר לעצמי שכשהרבי ר' זושא התעורר הוא קיבל כוחות חדשים.

חס ושלום לקחת חלק בנירושין

מה אברך יכול לעשות כשאשתו כועסת, אוי ואבוי אם ימצא איזה חבר שיגיד לו, מי היא בכלל, היא לא יותר מאגורה, ויוסיף עוד כמה קללות עליה, והוא ממשיך להגיד, תתפטר ממנה, אתה בעל מוצלח, והאברך הטיפש עוד מקשיב לו, והולך לבית דין וכותב גט, ומגרש אשה עם ילדים, ובוא נגיד שהכל הלך בדיוק כמו החלום שלו, ומצא אשה אחרת, אשה טובה, והתחתן ויש לו עוד ילדים, ואחרי כמה שנים הוא מתעורר, ואומר לעצמו, רבש"ע מה עשיתי כאן, כאן יש לי משפחה עם ילדים, וכאן יש לי משפחה עם ילדים, עכשיו הם לא באים ועכשיו הם, ושוב האברך נכנס לדיכאון, חס וחלילה להקשיב לעצות של אנשים האומרים להתגרש, חס ושלום, יש להקשיב רק לאנשים שמייעצים איך להשאיר את הבית על תילו, ואיך באמת מחזירים את הבית על תילו, קמים מוקדם בבוקר והולכים לבית הכנסת, או שנוסעים לאיזה רחוב שקט בלי אדם, כעת בחורף אתה יכול ללבוש איזה מעיל טוב וצעף על הפנים, אף אחד לא מזהה אותך, ואתה הולך לפינה ובוכה: רבש"ע מה אני עושה כאן, אני רוצה שיהיה לי טוב בבית, רבש"ע תכניס את השמחה בבית, אני לא רוצה שדווקא

ולכן תן שבח והודאה להשי"ת, אבל ראש ישיבה דברי החיזוק האלו לא עוזרים לי, אני לא יכול לקבל את זה, המצב שלי דחוק מאוד. ואני שואל, למה זה באמת לא מחזק אותך, למה אתה בכזה קטנות הדעת, אל תדבר נגד, אל תפתח פה לשטן, אברך לא יודע מה הוא חוסך לעצמו עם הצער והדוחק של פרנסה, מוהרא"ש היה מספר על הצדיק הרבי ר' זושא זי"ע, איי רבש"ע מתי נזכה לנגיעה קטנה לצדיקים קדושים אלו, אשתו של הרבי ר' זושא היתה מרת געננדיל, וידוע שעל הרבי ר' זושא עברו חיים קשים מאוד בכיתו, היא לא נתנה לו לנשום, כשהגיעו התלמידים היא צעקה ואמרה, בעלי לא צדיק בכלל, וצעקה עליו, בגללך אין אוכל בבית וכו', הוא אף פעם לא ענה לה, פעם אחד הוא נרדם וראה שהוא עולה בעולמות העליונים, אנחנו רואים בחלומות שלנו את העסקים שלנו במקרה הטוב... אבל צדיקים רואים את העולמות העליונים, והוא הגיע למעלה למעלה, עד שראה את הגיהנום, זה מאוד מפחיד, אי אפשר בכלל לחשוב מה זה מלאכי חבלה, תקראו קצת את התיאורים שמספרים האנשים שהתחבאו בארונות בשמחת תורה תשפ"ד בגבול הדרום בארץ ישראל, כשראו את הערכים עוברים דירה דירה עם סכינים לשחוט ירחם השם, כך בערך נראים המלאכי חבלה, כשמישהו עובר את הרגעים האלו, אומר: לא איכפת לי כלום, קח את כל הכסף שלי, ושאשתי תצעק עלי, רק תנו לי לחיות, מישוהו סיפר שהיה בארון, וזעק אל ד' כל הזמן עד שניצול, על כל פנים הרבי ר' זושא

הבחור עושה, הוא כותב באנשי קשר את השם של הדוד שלו, 'דוד משה' עם המספר של קול ברסלב, ואז האבא בודק ורואה שהכל בסדר בטלפון שלו, ואותו דבר ירחם השם עושה האברך כשנופל עם קשרים אסורים, הוא כותב באנשי קשר את השם של הדוד שלו, אבל צריך לדעת שמהקב"ה אי אפשר להתחבא, אבל מה העצה באמת, ללכת להקב"ה ולבכות: רבש"ע אתה יודע את האמת, רבש"ע עזור לי, אני רוצה לעשות תשובה, רבש"ע מה אני עושה, אני כל כך עמוק בעבירות.

החולקים על הצדיקים – חוטאים

ירחם השם, אברך נוסע לעשות עסקים במדינה אחרת, ויש לו שם משפחה שלמה, שומו שמים, והאברך הזה עוד יש לו זכות להגיד שאסור להכניס את הגליונות שלנו בבתי כנסת, והאברך הזה קורע את הגליונות, כשהוא לבוש באיציטלא דרבנן, איך אפשר לקרוע דברים שכתוב שם גילוי אלוקים, רבינו אומר בספר המידות: על פי רוב הנואפים מתנגדים על הצדיקים. נכון שיש גם ענין של מחלוקת בין הצדיקים, אבל כשאני רואה אברך מתנגד לספרים המגלים את הקב"ה, אני לא יגיד מיד שהוא נכנס בגדר מחלוקת בין הצדיקים, אני קודם יבדוק אם הוא קורא קר"ש בבוקר, ואם הוא מתפלל שחרית וכו', ואם לא, יודעים שהוא מהנואפים, רבש"ע מה שקורה היום, נוסעים לאיזה מדינה מהעולם השלישי, אף אחד לא יכול לעקוב אחריו, יש לו שם צמחים שהוא מגדל, וירחם השם מה שעובר עליו

היא תשתנה, תעשה לי נס בשבילי, שמשוהו יקרה 'לי' במוח, רבש"ע אני אוכל עצות, אתה גדול העצה ורב העלילה, אתה יודע מה לעשות, רבש"ע אני רוצה חיים טובים תעזור לי.

עצה לנסינות – התבודדות

ועצה זו של התבודדות היא עצה גם לנסינות, האברך התחתן, ורבש"ע הוא מתחיל לחפש זוהמא ולכלוך, רבש"ע אברכים נופלים עם המלאכי חבלה, בפעם הראשונה עוד הלב דופק, אבל בפעם השניה הוא נרגע, ובפעם השלישית מישוהו אומר לו שחז"ל כבר מרמזים את זה, אתם מסתכלים עלי ולא יודעים על מה אני מדבר, אבל אני מקשיב להרבה צרות ישראל, ותדעו שהשטריימל על הראש לא אומר כלום, זה לא סוף דבר, לפעמים יכולים לשמוע מאנשים דברים מוזרים ומבססים את דברי ההבל על דברי חז"ל, וכל מיני שטויות שהאומר בעצמו לא יודע בכלל מה חז"ל התכוונו, קודם כל צריך לדעת שאי אפשר להתחבא מהקב"ה, אפשר להתחבא אצל הקב"ה, אבל אי אפשר להתחבא מ'הקב"ה', יש בחורים ואברכים שרוצים להתקשר לשמוע חיזוק בקול ברסלב, אבל הם מפחדים לשמור את המספר באנשי קשר, כי ישלחו אותם לטיפול דחוף, והאבא יגיד לבחור: כמובן הרב רוטה עושה דברים טובים אבל רק לחלשים, אפילו תרמתי לו בקמפיין, אני מכיר מישוהו שהוא מאוד עזר, אבל אתה בחור טוב, אם אתה שומע חיזוק אתה חייב ללכת לטיפול... אז מה

אחרת, רש"י מלמד אותנו את דרכו של אברהם אבינו, רש"י לא אומר שישמעאל היה צעיר ואברהם היה מבוגר, כי רש"י רוצה שנברח מחומרות ופרישות, מעשה אבות סימן לבנים, אולי אתם לא הספקתם ללמוד את זה, כי זה בסוף הפרשה, בפרשת לך לך, אני מאוד מבקש ממכם, שלא יהיה לכם שייכות עם חומרות ופרישות, זה יכול להפיל אתכם מטה מטה.

עם ישראל צריכין פרנסה

ומה יעשה האברך שצר לו בבית, אם זה מאשתו ואם זה מהפרנסה או שאר מרעין בישין, אני לא יכול למנות את צרות ישראל, עם ישראל הוא עם כזה יקר וכזה חשוב וכזה טוב, מי צריך לקבל כסף אם לא עם ישראל, חז"ל מספרים במסכת תענית שהיתה שנת רעבון ובצורת, וראו את העננים הולכים למדינה אחרת, ואמרו התנאים וכי העננים צריכים להוריד גשם למדינות אחרות שלא רצו לקבל את התורה, העננים צריכים להגיע לירושלים, וכך הוה, אנחנו מגיעים מסאטמאר שם נוהגים לעשות נענועים עם הספר תורה בשמחת תורה, ואבא שלי אמר לי שבשמחת תורה הוא חשב בעת הנענועים בהקפות, רבש"ע אתה הלכת עם הספר תורה לצד ימין ולצד שמאל, הופיע מהר פארן, אבל אף אחד לא לקח את התורה לא בימין ולא בשמאל, רק אנחנו לקחנו את התורה, הלכת לשם וזה חזר אלינו, הלכת לשם וזה חזר אלינו, ואנחנו גם נבקש מהקב"ה רבש"ע שלח פרנסה לעם ישראל, רבש"ע תעזור

שם, אם מישהו חייב לנסוע, שיסע עם משפחתו, זו השמירה המעולה ביותר, רבינו לא רצה שתלמידיו יהיו מלמדים, כי אז המלמדים היו צריכים ללכת מהבית לכמה חודשים, רבינו דיבר על זה בביטויים מאוד חריפים, כי המלמדים נסעו לכפר שאין שם מנין, ובר"ה נסעו לעיר לשמוע שופר, והם ישנו שם כמה חודשים, חייבים שמירה, וזו הסיבה שרבינו לא רצה שתלמידיו יהיו שוחטים, כי היה צריך לנסוע למרחקים.

להיזהר מחומרות יתירות

גם צריכים לשמור מאוד מלימודים מזוייפים, ומחומרות יתירות, מי שרוצה לדעת מה לעשות שיבדוק מה שכתוב בתורה, ולא להביא לי סיפורים מצדיקים קדושים שהיה להם שייכות בבית רק 3 פעמים בחיים, מה מביאים סיפורים כאלו, תבדקו איך חי אברהם אבינו בביתו, תסתכלו בחומש וברש"י, למה אצל ישמעאל כתוב 'את', ואצל אברהם לא כתוב, עלי צועקים למה אני מדבר ככה לאברכים, ולמה אני מדריך אותם לחיות נכון בבית על פי התורה, אבל אלו שמדברים הפוך מותר להם לדבר, הם גם מדברים מאוד פתוח אבל בצורה אחרת מהתורה, מדברים על פרישות יתירות שלא כהלכה, אני בעצמי שמעתי את זה בברסלב, לפני שהגעתי למוהר"ש, שמעתי את זה באוזניי, שפלוגי השרף, לא אזכיר את שמו, הוא היה בשייכות בבית רק חמש פעמים, ונולדו לו חמש ילדים, ואני חושב לעצמי, שאני כבר לא יוכל להיות ירא שמים, כי אני לא שרף, אבל התורה אומרת

לי, תן לי כח רבש"ע.

הסמים הכי טובים – גמרא ומשניות

וכשאברך חושב שכלו כל הקיצין, תן לי לקחת איזה כדור ולישון, או שהוא לוקח משהו לשתות, קוראים לזה שוט, אני לא יודע מה הכוונה של המילה הזאת, אולי זה כמו חיסון, אנשים שותים קצת ורק רוצים לישון, או שח"ו איזה חבר ייעץ לו שרק סמים יכולים לעזור לו, והוא אומר לו שבעיקרון ראש הישיבה שלך הוא בן אדם פתוח, והכל אני חושב כמוהו, אבל בנושא הזה של סמים הוא בטלן, או שרק אומר לך שהסמים אסורים כי מוהרא"ש אמר ככה, אבל בעיקרון יש סוגים שמותר וכו', אני מתחנן אליכם אל תהיו חכמים, חס ושלום להתחיל בדבר הזה, ואם תשאל מה לעשות כשאתה סובל, אגיד לך שוב ושוב, תתחבא בתוך הגמרא והמשניות, זה הסמים שיכולים לעזור לך, כי הסמים האחרים יקלו לך קצת לרגע, ואחרי זה תחזור לצער הרבה גדול, רק הגמרא והמשניות ירפאו לך את הנפש.

כסף, לגייס כסף זו בושה, אבל אתה נשאר ירא שמים, לשבת בבית וללוות כסף מאחרים, זו לא בושה, אבל זה לא דבר של יראת שמים, אני מתחנן אליכם אברכים יקרים, אל תיכנסו לחובות, ואל תתחילו עם כל הכרטיסי האשראי, וכל העסק הזה של הנקודות, ואחרי זה תשלמו ריביות עד אין שיעור, שאלתי אברך כמה הוא חייב לאשראי, ואמר שחייב 18 אלף דולר, והוא משלם על זה רבית 400 דולר, ועשיתי איתו חשבון שבשנה יוצא 4800 דולר, ותוך פחות מ-4 שנים זה הכפיל את עצמו, במקום זה עדיף לבקש מחבר שילוה לו את הכסף הזה, וישלם לו 400 דולר כל שנה, ואחרי 4 שנים הוא בלי חובות, אבל האברך מעדיף להיות יהודי מכובד שלא צריך להגיע לאחרים, ולחיות עם חובות וכרטיסי אשראי, כמובן שאני תמיד אומר שאסור ללוות כסף מחברים, אבל כל זה כדי לא לצבור חובות חדשים, אבל כדי לכסות את החובות הישנים ולחיות עם חשבון מותר ללוות.

קודם תסתכלו על החיים עכשיו – ואל תיכנסו לחובות

אני נתתי רק דוגמא קטנה לעצה, אבל כשחושבים נכון רואים שאפשר לחיות נורמלי בלי לקפוץ לחובות, ואני לא מדבר כעת על משכנתא, כי כשמישהו קונה בית, צריך להוציא משכנתא וזה עם חשבון, אבל סתם להוציא כסף על שטויות, זה אסון, היום משגעים את האנשים עם ביטוח חיים, ואומרים להם, מה תעשה אם יהיה לך תאונת דרכים, ויקרה ח"ו,

להיזהר מחובות

ואם יש לך חוב למישהו, אל תתעלם ממנו, תגיד לו, חבר יקר, אין לי כרגע, אבל אני יכול להבטיח לך שאני הולך לשלם לך, חטאתי עויתי פשעתי, ואני ישלם לך, וחייבים לשלם, תשלם לו לאט לאט, תשאל אותו אולי אני יכול לזרוק לך כל פעם מאה דולר וחמישים דולר ועשרים דולר, ותלך קצת הפצה ותביא לו

השלום בבית תלוי בבעל, ואין לו מה לטעון טענות עליה, ומה שאתם רואים שאני מדבר את הדרשות שמעבירים לנשים על שלום בית, ואתם עוד מקשיבים לזה, ומחכים שהן יעשו את מה שהן שומעות בדרשות, תדעו שזה דבר חדש, כי ראיתי שיש צורך לחזק גם אותן, אבל ממוהרא"ש קיבלתי ששלום בית תלוי רק בבעל, מוהרא"ש אמר לאברכים שהכל תלוי בהם, אני זוכר שתמיד אמר לנו, אם אתה רוצה שלום בית, תתקשר הביתה, ותבוא הביתה, ותביא לה משהו, ואחרי שתביא לה משהו, היא תגיד, האם אתה לא זוכר שאת זה אני לא אוכלת... ואז תיזכר ב3 הדברים שהרופא אמר לך: לא לקחת שום דבר אישי, ולא להיכנס ליוכוחים, וללכת לבקש מהשי"ת, רבש"ע מה אני עושה כאן, ואם אתה לא יכול ללכת להתפלל לציון של צדיק, תדע שאפשר להתפלל גם בבית, מוהרא"ש כותב שאפשר להיות בבית ולהרגיש שנמצאים במדבריות ובשדות וביערות ומתבודדים שם, רבש"ע תעזור לי, ואם אתה מרגיש שהלב סתום, תדליק איזה שיר שיעזור לך את הלב, שיר של אמונה, שיר מהעצות של רבינו.

הגבאי ר' שבתי רוצה להעביר איזה מסר לציבור, הוא אומר שאברכים מחכים כל השבוע ורוצים לעבור אחרי השיעור ליל שישי להגיד גוט שבת וללכת הביתה, אבל האברכים נדחפים לדבר שיחות, והאברכים אומרים ששנה שלימה הם נכנסים לכאן ולא יכולים פעם אחת לגשת ולהגיד גוט שבת, כי הם לא

מה תעשה עם הילדים אז, ואני שואל אותך, מה תעשה עם הילדים שלך עכשיו כשאתה חי, האם יש לך כסף לגדל אותם היום? אם אתה מסתדר איתם עכשיו, ואתה כבר יודע איך לחתן אותם, ויש לך רק דאגה מה יהיה איתם כשתהיה בקבר, אולי שווה לעשות ביטוח חיים, אבל כשאין לך שום עצה כרגע עם הילדים, ואתה לא יודע איך אתה תחתן אותם, ואתה לא יודע איך אתה נותן להם אוכל לשבת זו, מה נכנס כאן ביטוח חיים, וכשהמשכיר שלך מתקשר תרים את הטלפון מיד, חס ושלום לזלזל בשכירות, חייבים לשלם, זו בושה הכי גדולה שיכולה להיות, לחיות בדירה של מישהו ולא לשלם, גם אם יש לך כל מיני תירוצים, שאמרת לו כמה פעמים שהידית לא תקינה, או שנכנס אויר קר מהחלון וכי זה תירוץ לא לשלם שכירות, צריך לשאול את הדיין, אחרי החתונה שלי כשקניתי את הבית שלי, אמרתי לזה שבנה את זה, שהחלון קצת שבור והיה לי כמה תלונות עליו, והוא אומר לי, תשים קצת שמן זית וד' יעזור יהיה בסדר לכל עם ישראל, הוא פשוט הכניס אותי לפרופרציות, מה כבר קרה שמשהו שבור בדלת, תסתדר בחיים, ואם ראית עכברים בדירה תשאל את הרב אם זה תירוץ לא לשלם שכירות, צריך להיות ביראת שמים.

שלום בית תלוי בבעל

אני אומר כאן מה שאני הבנתי ממוהרא"ש, ששלום בית תלוי בבעל, מי שהבין אחרת ממוהרא"ש יכול להעלות כאן, ולהגיד את מה שהוא יודע, אני קיבלתי ממוהרא"ש שכל

לעזור... כי הציבור גדל ב"ה, מה יעשה האבא כששומע שהבן הגדול שלו אומר לבן הקטן, אני זוכר שהיו זמנים, רק אני אבא ואמא, היה להם רק אותי... וכי בגלל זה יפסיק לגדל דורות ח"ו, וכי נסגור את הקהילה ח"ו, ב"ה הציבור גדל ונעשה ככה, אם זה לא יהיה יותר מדי רשמי... אז נחזור לסדר שהיה עד עכשיו, גוט שבת.

אוהבים להידחף, ולכן הגבאי רוצה להנהיג משהו חדש, שכולם יעברו להגיד גוט שבת, ומי שיש לו שאלה דחופה, צריך לדעת, שיש כאן כל יום קבלת קהל, יש כאן אברך שממונה לזה, אני לא צריך גבאים, אבל זה טוב לציבור שאם רוצים לדבר, שיתאמו איתו, ויוכלו לעלות כאן, כל יום אני מדבר כאן עם אברכים, ואם אתם מתגעגעים לזמנים שהיה אפשר לדבר בלי לתאם תור, אני לא יכול

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com